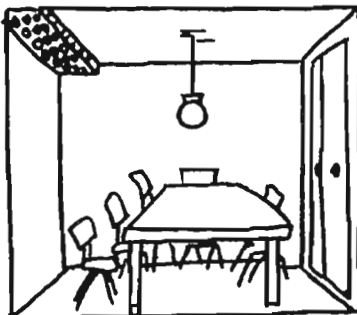
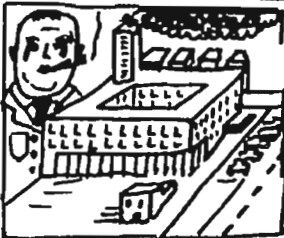

WEKKER — — VERDOMME

ONZE BAZIS: EEN WARM STINKERIG HOL ONDER HET TONNEL, WAAR JE NIET KUNT KOMEN

ONS DEKOR:
EEN WELVAREN
DE WINDER-
FABRIEK

ONZE VOOR-
GANGERS
PHEENIX
BOLWERK
EN DE
WEKKER

→
ONS PU-
BLIEK:
HANS JIJEN

ONS PUBLIEK
← PIET SNOT

ONZE RUBRIE-
KEN:
PLATEN-
BOEKEN-
FILM-
KOOK RUBRIEK.

PIUS VER-
DOMME TIEN

3 PAGINA'S OVER
ONS GELIEFDE BEELD:
HET MONUMENT

ONS PRODUKT:

MEMOIRES VAN
EEN KROEGLOPER

WETENSCHAPS
HORROR, NAHTE
MERRIE ENZ.
PAGINA 10

VERDOMME!!!

ROODTUIG OP ON-
ZE GELIEFDE
SCHOOL!
LEES ALLES
HIEROVER
OP 81.17

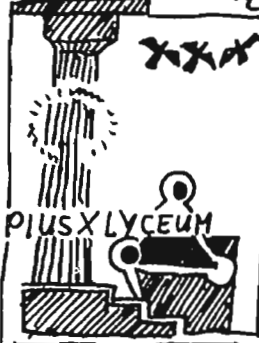

AVONTUREN
VAN EEN NAATJE

INDOKTRINATIE

SUID-
AFRIKA.

TEKEN EEN NIEUWE
KAFT VOOR DE
SCHOOLAGENDA,
LEES ALLES OP
PAG. 29

SCHEPPING

SPOOKVER-
SCHYNSELEN
GEILLUST-
REERD
MET WARE
VOORBEELDEN
BLADZYDE 16

SAGE

⊕ STRYD EN KIES-
RECHT
⊕ MARIAN VAN
KOTEN
⊕ HET BEELD.
EN NOG
VEEL
MEER

Op de Muschel-kalkstenen trommel van de zuil komt voor de ontwikkeling van de beweging van de mens, waarbij die van het wiel wel de hoofdzaak uitmaakt.

Het gegeven is een aan één-rijgen van bewegingen - uitvindingen tot de mens de maan in het vizier heeft.

Als op 't laatst de in maanpakken gehulde mens zich weer naar de natuur keert, zal het avontuur toch niet te duur blijken.

De bekroning van de zuil bedoelt een soort zonnewagen te zijn - de triomf van de geest die over alle materie moet heersen!, want iedereen is zoals God hem heeft geschapen, maar meestal nog een heleboel beroerder.

Op de zijkanten van de kroonsteen die het heelal verbeeldt zijn aangebracht maanprisma, manen, explosies, sterren en zonnen - de tekens van de dierehriem en die van de planeten.

De "Geest" boven op de zuil is hier wel een ding met veren die als de hoop nestelt in de ziel van de mens.

Deze hoop die ik toch wilde uitdrukken is wellicht wat moeilijk te grijpen of begrijpen voor scholieren, maar ik bedoel er mee dat deze hoop is als de zon, die, als we er naar toe zouden kunnen reizen, de schaduw van onze last achter ons werpt.

Dit waren gedachten die mij bij het maken parten speelden.

N. Steenberg,
beeldhouwer.

HET BEELD

Eerst was er altijd een gat bij de praatkuil, ik nam aan dat het voor papier en oude boterhammen was, omdat er niks mee gebeurde, dus ik stortte er iedere dag mijn vuil zoals: peuken as, afgekloven appels, snoepapiertjes, oude boterhammen en noem maar op. Toen ik op een dag op school kwam, stond er een of ander stom beeld. Enfin, ik liet het maar staan, het was alleen zeer hinderlijk dat ik mijn papier niet meer kwijt kon, dus gooide ik het maar op de cour (er zijn heus wel genoeg vuilnisbakken, maar ja, luiheid! en je weet toch dat de cour straks door stoute eerste klassertjes geveegd wordt).

Een paar dagen later begon ik weer wat aandacht aan het beeld te schenken. Het staat er toch niet voor niets hè? (hoe lelijk het ook is) dus ik zag een pilaar met een blok steen, mooi hè? Ik dacht nog als we het paars zouden verven en het hoofd van de rektor erop maakten, misschien zou het dan mooier zijn. Maar ik hou op met die onzin, want er komt toch niks van, hoe jammer het ook zou zijn. Ik liep naar het beeld toe en ik keek naar de figuren die erop zaten, het waren beesten enzo, best leuk hoor als de figuren geel zijn en de achtergrond zwart. Zou best mooi zijn. Maar verder heb ik niet gekeken, en interesseert het me ook niet. Maar ik ben immers geen kunstkenner, dus eigenlijk moet ik m'n mond houden. Want ik weet er niks van, maar als het aan mij ligt mag het beeld best weg, ik had er wat anders neergezet.

Clair

DE UITBUITING VAN SURINAME

Suriname heeft ongeveer 350.000 inwoners, ongeveer 20 procent van de beroepsbevolking is werkeloos, zodat vele Surinamers in krotten moeten wonen en bijna niet te eten hebben. Suriname is een arm land toch heeft het veel bodemschatten, zoals bauxiet, vruchten en rijst. Suriname krijgt veel ontwikkelingshulp, met name van Nederland, maar dikwijls wordt er vergeten dat de landen die de ontwikkelingshulp geven tweemaal zoveel aan de Surinaamse grondstoffen verdienen. De export is namelijk voor het grootste gedeelte in buitenlandse ondernemingen:

bauxiet	geheel in handen van Suralco (USA) en Billiton (Shell)
rijst	voor 4/5e deel in handen van SML (nederland)
bananen	geheel in handen van United Fruit Company (USA)
citrus-vruchten	in handen van Un.Fruit Comp. en Albert Heyn
suiker	geheel in handen van Amsterdams Rubber
hout	geheel in handen van Bruynzeel
Scheepvaart	door KNSM (nederland)

De grootste uitbuiting vindt plaats op het gebied van de bauxiet industrie, die van Suralco en Billiton is. Het bauxiet wordt voor veertig gulden per ton uitgevoerd en brengt bewerkt twee duizend gulden op per ton (uit een ton bauxiet wordt een kwart ton aluminium gehaald). Zo gaan niet alleen de winsten naar het buitenland, maar wordt de werkverschaffing het Surinaamse volk ook nog ontnomen, omdat de bewerking in het buitenland plaats vindt. Maar 7 procent van de Surinaamse beroepsbevolking werkt in de bauxiet-industrie, terwijl bauxiet en aluinaarde 87% van de uitvoer vormen! Het is duidelijk dat Suriname op grote schaal wordt uitgebuit, wie dit niet ziet moet wel erg grote oogkleppen op hebben.

memoires van een kreegloer

Om te beginnen zal ik van mezelf een korte persoonsbeschrijving geven, dan weet men tenminste wat men aan elkaar heeft, nietwaar? Ik ben ontzettend verslaafd aan de drank. Ik strijd al jaren tegen deze verslaving, maar mijn andere ik is ontiegelijk eigenwijs, zodat ik de strijd onlangs maar heb opgegeven. Het enige wat ik nog probeer is om een dronkenschap te voorkomen, maar ach, zoals menig Piustiener zal weten komt na de eerste borrel al gauw de tweede en daarna de derde, zodat dit schone streven maar al te vaak de mist in gaat. De drank is dan ook het centrale probleem in

mijn leven. Om vrouwen geeft ik niet. Nu niet boe roepen, lieve lezers, want mijn "Don Juan" tijd heb ik helaas al enige tientallen jaren gedag gezegd. Ik woon in een pension bij een erg aardige oude vrijster, die we allemaal tante Job noemen, omdat ze geen cent bezit. Ik zeg we, omdat er buiten mij nog twee andere bejaarde mannelijke personen wonen. We leven met zijn allen van de a.o.w. en het pension is bij de Keizersgracht. Piustieners, jullie zijn van harte welkom, mits jullie een neutje voor me meebrengen. (Het adres kan bij de redactie worden opgevraagd, anders krijgt opa misschien teveel aanloop.) Dan rest mij nog te vertellen, dat ik een vreselijke hekel heb aan personen die leuk proberen te zijn ten koste van een ander. Zo, dat is voorlopig wel genoeg. Volgende keer horen jullie mijn eerste belevenis.

(wordt vervolgd)

Bally

HIJ KEEK OM ZICH HEEN

Hij keek om zich heen. Er was niets.

Het leek of hij zweefde in de ruimte en toch had hij vaste grond onder zijn voeten. Hij begon te lopen. Bij elke stap die hij zette voelde hij een stekende pijn in zijn zij. Maar hij moest doorgaan, hij moest verder, wie was hij, hoe kwam hij hier, waar kwam hij vandaan.....? Allemaal vragen waar hij geen antwoord op wist. Een lichte duizeligheid overviel hem, de pijn in zijn zij werd erger, hij ging zitten. "Pas op, achter je," riep een stem in de ruimte. Hij keek achter zich. Er was niets.....

Hij keek om zich heen. Waar kwam die stem vandaan? Hij zag niets... Hij gilte, maar zijn stem ging verloren in de ruimte. Plotseling stond hij op en begon als een krankzinnige te rennen.

Hij zag niets, wist niets en hapte naar adem maar er was geen zuurstof. Hij rende en rende. Hij schaafde zijn been open aan iets wat hij niet kon zien. Het bloed gutste eruit, maar hij kon niet meer stoppen.

Hij hoorde stemmen en rennende voetstappen, maar hij zag niets. Hij struikelde weer en kroop op handen en voeten verder. Er schoof iets langs hem heen. Hij probeerde het te pakken, maar het was te snel. Hij ging het achterna, maar was totaal uitgeput. Hij struikelde voor de derde maal. Hij trachtte op te staan, maar hij viel voorover, in een afgrond zonder einde, hij bleef vallen, dieper en dieper, tot hij zijn bewustzijn verloor.

Hij werd wakker en keek om zich heen, maar kon de omgeving niet thuisbrengen. De kamer waarin hij lag was schel verlicht, het licht scheen fel in zijn ogen, hij knipperde en deed ze dicht. Langzaam vormde zich een beeld voor zijn ogen, hij zag een wezen dat naar hem toe kwam strompelen. Het wezen kreeg de gelijkenis van een mens zonder kleren, het was een mens, een vrouw!

Hij was zielsgelukkig, eindelijk iemand waarmee hij kon praten. Zijn gedachten gingen zo verder, tot hij zag dat ze een mes in haar hand had en haar ogen, bloeddorlopen ogen, een felle gemeene blik vol haat hadden. Haar lichaam was witbeschimmeld en haar voeten waren stompjes. Ze stopte en begon hysterisch te gillen en te krijsen en als een wilde met haar mes te zwaaien. Hij rilde, maar hij kon niets doen, hij zat verstard naar haar te kijken. Plotseling sneed ze haar oren af. Een oor viel op zijn hand, het bloed sijpelde eruit. Hij probeerde het oor ervan af te rukken maar het lukte niet. Ze gorgelde, hij keek op. Ze ritste haar buik open, haalde haar ingewanden eruit en gooide de darmen naar hem toe. Ze kwamen vlak voor hem neer, ze dreven op hun bloed. Hij walgde. Plotseling schoten de vlammen uit haar op en een ontploffing volgde. Niets bleef er over dan een hoopje as

en twee griezelig starende ogen. Toen vervaagde het beeld. Hij deed zijn ogen dicht.

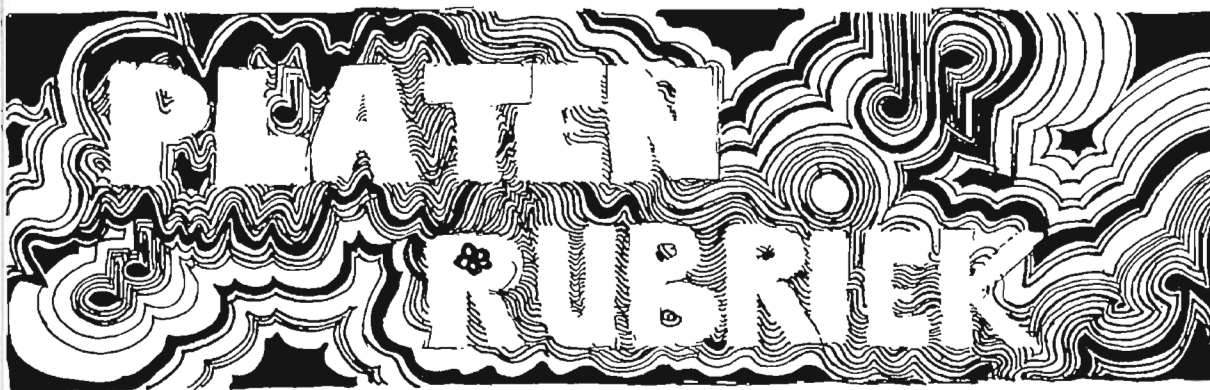
Toen hij zijn ogen open deed, doemden er ronddraaiende cirkels voor zijn ogen op. Ze gingen langzamer, langzamer en uiteindelijk stonden ze stil.

Hij bevond zich in een kamer met maar één deur. De deur ging open en er kwamen verscheidene mensen binnen met witte doktersjassen aan.

Ze kwamen om de tafel staan waarop hij lag, zetten allerlei apparaten uit en haalden zuignappen van zijn hoofd. Toen werd hij weggevoerd en in een bed gelegd, hij sliep meteen in.

Na een paar dagen werd hij weer wakker. Zijn geheugen was teruggekomen, hij wist alles weer. Hij had proeven laten doen met zijn hersenen. Geleerden stuurden hem in een droom naar de ruimte. Hij maakte daar verscheidene reizen en keerde dan weer terug. Door deze droom waren zijn hersenen aangetast en hij moest in een inrichting. Na een jaar was hij de emoties te boven en kon hij als een normaal mens verder leven, alleen de vorm van een oor in zijn hand zal hem er nog aan blijven herinneren.

Thom & Clara

Er zijn twee nieuwe verzamel-dubbel L.P. uit van de Beatles. Op deze L.P. staan alle hits van 1962, toen ze begonnen, tot 1967. Er staat b.v. op "Yesterday", "She Loves You (Yeh, Yeh, Yeh)", "Help" en "Yellow Submarine". Op de andere L.P. zijn de nummers verzameld van 1967 tot 1970, toen ze uit elkaar gingen. Er staat o.a. op: "Penny Lane", "Hey Jude", "All you need is Love", "I am the Walrus" en "the Magical Mystery Tour". De platen zijn allebei erg goed, persoonlijk vind ik de tweede L.P. nog iets beter, wat de nummers betreft, maar dat is, zoals ik al zei, persoonlijk. Als je dus van plan bent een L.P. te kopen is dit in

elk geval een tip (of misschien een aanleiding). Per dubbel L.P. kostten ze eerst f 18,50 dat is inmiddels opgeslagen tot f 21,- toch niet duur voor zo'n meesterwerkje.

Na een stukje popmuziek uit het buitenland is hier een stukje muziek van Boudewijn de Groot, die een heel ander genre heeft. Voor dit verslag heb ik gekeken in het album "Boudewijn de Groot, 5 jaar hits". Dit zijn twee elpees waarop de hits van Boudewijn de Groot zijn verzameld.

Maar voor we over zijn hits gaan praten, eerst iets over hem zelf, over zijn persoonlijkheid. Hij heeft lang haar, waarover hij zelf zegt: "Het heeft niets met Provo's, Beatles of anderen te maken, ik voel me zo prettig. Met kort haar zou ik me naakt voelen en onzeker als Samson." Verder Boudewijn over zijn repertoire. "Het authentieke Nederlandse chanson wordt eigenlijk nauwelijks beoefend en gewaardeerd, alleen uit pioniersoverwegingen interesseer ik mij voor dit genre." Boudewijn heel bescheiden: "Het is überhaupt de vraag of ik een zanger ben." De grootste hit van Boudewijn de Groot is wel "het land van Maas en Waal", dat een grote bekendheid kreeg. Op de achterkant van dit singeltje of op de zelfde kant van deze elpee staat "Testament", dat over iets heel anders gaat dan "het land van Maas en Waal", het is veel gevoeliger. Daarna werd het liedje "Welterusten meneer de President" uitgebracht en dat ook een tamelijk grote bekendheid kreeg. Dit lied geeft kritiek op de president van de USA, in verband met de oorlog in Vietnam, de rassendiscriminatie etc. De laatste hit verscheen ongeveer drie jaar geleden "Als de rook om je hoofd is verdwenen", dat haast net zo bekend is geworden als "het land van Maas en Waal". Tot besluit van dit verhaal wil ik even zeggen dat Boudewijn de Groot zeker een meester is in zijn vak, en degene die weleens 'n plaat van hem heeft gehoord, of er een heeft, is dat zeker met mij eens.

Risbeth & Yvonne

MARJAN VAN KOTEN

Juffrouw van Koten, wilt u uw mond dicht houden!

Marjan zit stil,

Marjan, luister je nou?

Dit is de laatste waarschuwing, hoor!

Kom na de les maar bij me.

Marjan, wil je hier vooraan komen zitten?

Doe niet zo naïef.

Kind je zit hier op een lyceum, niet op de bewaarschool!

Hé zeg wat heb je nou, je bent zo stil?

Hou je mond dicht!

Je zult het wel merken op je rapport, en dan moet je mij niet verwijten
dat je schrikbarend achteruit bent gegaan.

Zit niet te lachen!

Ga nu de klas maar uit!

Kom hier!

Wees stil en geef antwoord!

Ik wórd niet kwaad!!!!

Godverdomme ga zitten en hou je bek.

Ja meneer,
Nee meneer,
Komt in orde, meneer,
Uitstekend meneer,
Graag meneer,
Natuurlijk meneer,
Had U nog wat willen hebben mneer,
Of ik mijn mond wil houden mneer?
Nou nee,
Ik geloof niet dat ik dat wil.
Waarom wordt U kwaad meneer?
O, moest ik mijn mond dicht houden?
Nou U vroeg wat anders.
Nee, ik denk niet dat ik leuk ben meneer.
Brutaal??
Hoe komt U daar nou bij?
Wat ik vandaag heb?
O, plezier in het leven.

Ach, stil jullie allemaal
Waar bemoeien jullie je mee?
Balen. Jullie mogen van mij
de klere krijgen! O rot school-
muren, weg, ga weg, zeg ik je!
Doe verdomme een raam open. Je
stinkt hier levend weg! Frisse
Lucht, Ik stik!!!

Dokter,
Dokter mijn dochter doet zo gek,
Ze schreeuwt zo en slaat alles in elkaar.
En dokter ze ziet er zo vreemd uit,

Paars en groen enzo
Wat kan dat wezen dokter?
En we hebben haar altijd zo
goed opgevoed, Elke avond 'n
stukje vlees enzo. Dokter wilt
u a.u.b. komen, Het is zo ver-
moeiend dokter

Och mevrouw het is niets hoor.
Het zit in de leeftijd, groei-
stuipjes enzo. Het gaat wel weer
over. U moet er niet zoveel aan-
dacht aan besteden. Het is alle-
maal maar aanstellerij. Heus eens
zal ze leren zich te gedragen als een volwaardig
lid van onze maatschappij.

Manda

SPOOKVERSCHIJNSELEN

In een aantal afleveringen zal aandacht besteden aan verschillende aspecten van de spookverschijnselen, geïllustreerd met een aantal voorbeelden. Wij onderscheiden een aantal soorten spookverschijnselen:

1. geestesverschijnselen a. hoorbaar
b. zichtbaar
c. voelbaar
2. verdere spookverschijnselen zoals stenen-regen
dwaallichten
vlammende bollen
weerwolven
enz.

In de eerste aflevering zullen wij de geestesverschijningen uitvoerig behandelen.

Geestesverschijningen: de naam maakt ons reeds duidelijk dat het hier gaat om de verschijning (in de ruime zin des woords) van een overledene. Deze verschijning is meestal gebonden aan een bepaalde plaats, maar kan ook aan een persoon gebonden zijn. De plaatsgebonden geestesverschijningen hangen meestal samen met een moord in het verleden op de persoon die daar nu rondwaalt. In veel gevallen beweegt het spook zich, zonder zich met de waarnermer te bemoeien, en verschijnt slechts dan wanneer men er niet op bedacht is. Het is mogelijk dat het spook door de een wel wordt waargenomen maar door een ander niet.

Voorbeeld:

"Het voorval, dat ik u zal verhalen vond plaats den zevende mei van het jaar 1892, des avonds tussen het vijfde en zesde uur. Ik was uitgegaan voor ene wandeling en keerde terug langs ene vlakke weg. Mij kwam een geheel in het zwart gekleden oude man tegemoet, die het pad in den anderen richting vervolgde. Toen deze gepasseerd was keek ik nog even over den schouder om en zag den man in den lucht oplossen. Ik bestede echter geen aandacht aan het voorval tot hij mij weer verscheen, het gezicht was nu duidelijker waarneembaar, zodat ik zijn uiterst bleke, gerimpelde gelaat kon zien. De ogen waren rood, de wangen ingevallen, en daar de mond van het spook openviel kon ik door de verrotte tanden een bodemloze ruimte zien. Ik werd gegrepen door angst en vervolgde mijn weg zo spoedig en snel mogelijk naar huis.

De volgenden dag werd mij verteld dat gelijktijdig twee kleinen meisjes door het spook werden lastig gevallen. De verscheining werd hen echter voorafgegaan door twee zware slagen vlak naast hen op den bodem."

Dit ware voorval maakt ons duidelijk dat het spook niet aan tijd gebonden is en op verschillende plaatsen tegelijk kan zijn. Na-

speuringen hebben aan het licht gebracht dat in het betreffende bos meer dan een eeuw geleden een oude man vermoord moet zijn. Voor de schrijver was het phenomeen alleen zichtbaar, voor de meisjes was het echter voorafgegaan door een hoorbaar spookverschijnsel.

..... 1 uur

Horden leerlingen van 't Pius-Tien-Liseum stormen naar buiten om eindelijk van de frisse lucht rondom de school te genieten. Brood in de hand, sigaret in de mond.

Ongeduldig strooien ze plestik-zakjes en lege bekertjes in het rond, niet denkend aan de arme eersteklassertjes die deze rommel voor straf op mogen ruimen.

Maar ... hé wat is dat??? Twee langharige vreemdelingen in 'n spijkerbroek staan daar zomaar op de koer! Met rode letters bedrukte krantjes en pamfletten. De verstandige leerlingen denken dadelijk: Bah, da's vies, rood, maar gaan toch even luisteren

- Hallo hebben jullie wel eens van Vietnam gehoord?

- Ja, natuurlijk.

- en Kambodja?

- Oh, Eh jazeker!

- Ik heb hier een pamflet voor je..

- zeg jullie zijn toch niet kommunisties hè?

- Nee hoor, wij zijn alleen maar

- Nou in Rusland is het ook niet zo goed hoor,

- Ja, dat weet ik, maar nu hebben we het over Vietnam hè?

- In China kun je ook al geen ijs eten!

- Maar je kunt er wel

- en je mag er ook niet in een spijkerbroek en met lang haar rond lopen!

- Ja.

Heb je met de schoolstaking meegedaan?

- Ja natuurlijk.

- Waarom?
 - Eh nou
- Kommunist! Je indoktrineert alleen maar!
- Wat vind je eigenlijk van deze school?
 - Ja
- Vind je de verhouding tussen leraren en leerlingen goed?
 - eh, nou moet ik huiswerk gaan maken de groeten.

Ondanks deze afwijzende houding van sommige Pius-Tien leerlingen, lukt het toch nog enkele nuttige dingen te bespreken, maar ... helaas; daar komt al iemand met een nors gezicht naar buiten stappen, die kalm en zelfverzekerd de langharigen van het terrein af-kommandeert.

Nog even sputteren de nauwelijks geïnteresseerde Pius-Tieners tegen. Maar half twee, daar gaat de bel alweer en even later is men 't vreemde voorval alweer vergeten.

*Levens
Middel*

Zet die auto voor de deur en toon wie u bent

Een man van de wereld, die weet welke machine mannen tot kerels maakt. De machtige 3 liter motor van de nieuwe POPEL GT anno '72 voert u met al z'n 234 superpotente paardekrachten bliksemsnel over de gebaande wegen van het Nieuwe Europa. Een auto op maat, zowel voor de wervende jonggezel, het g-r-o-e-i-e-n-d-e gezin als voor de man die weet waar hij de mosterd haalt. POPEL GT - een wagen voor de eenlingen, maar betaalbaar voor iedereen!

EEN AUTO IS BROODNODIGE LUXE

Kennie Sol

Lieve mensen, nu iedereen alweer een behoorlijk aantal weken in de schoolsleur heeft meegedraaid en de algemene dufheid de kop weer heeft opgestoken, is het hoog tijd dat we onszelf een beetje wakker proberen te houden, daarom opgelet en de handen uit de mouwen! Maak je geest maar vooral je potten en pannen goed schoon en stofvrij, want we moeten er flink tegenaan gaan.

Deze keer is de keuze gevallen op een chileens recept en een makrobioties, die door iedereen gemakkelijk klaar te maken zijn. Ik zal met het chileense recept beginnen, waarvan de naam Chili con Carne is. Voor vier personen heb je nodig:

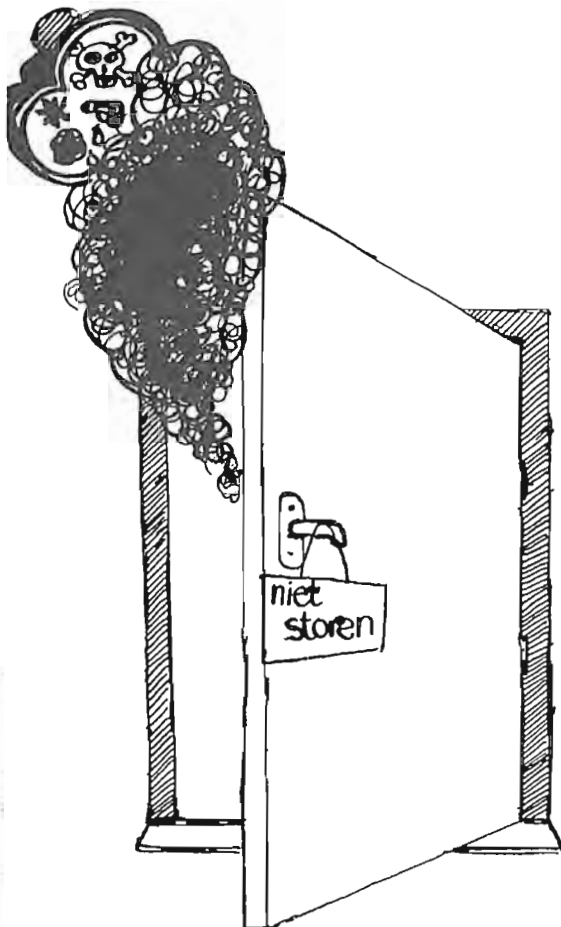
- een blik geschildte tomaten (1½ pond)
- een middelgroot blik witte of bruine bonen
- twee grote fijngehakte uien
- twee of drie paprika's
- 2 ons gehakt
- een stokbrood
- peper, zout en een beetje chilipoeder

Je kunt het best beginnen met het gehakt te bakken, maar terwijl je het bakt moet je het met een vork prakken, zodat er op den duur korreltjes ontstaan. Als het gehakt bruin is kan de ui en de peper er bij, waarna alles vijf minuten moet doorbakken. Daarna moeten de tomaten erbij, dit 5 minuten laten sudderen en dan de bonen en het zout toevoegen. Als je dat dan ongeveer twintig minuten laat doorsudderan kun je het samen met het aan plakjes gesneden stokbrood op tafel zetten.

Het tweede recept is Appelpeutertjes. Dit zijn een soort pannekoekjes die je ook kunt gebruiken als vulling voor flensjes. Je hoeft voor de ingredienten niet persé naar de makrobiotiese winkel, zodat dat geen bezwaar kan zijn. Je hebt nodig:

- zes middelgrote appels
- een eetlepel maïsolie
- 1½ handvol rozijnen
- een handvol gehakte walnoten
- snuffje kaneel en zeezout
- korstdeeg voor twee taartbodems

De appels hoef je niet persé te schillen, tenzij ze gespoten zijn. Boor ze uit en snij ze in dobbelsteentjes, fruit ze in olie op 'n laag pitje tot het appelmoesachtig wordt. Als het

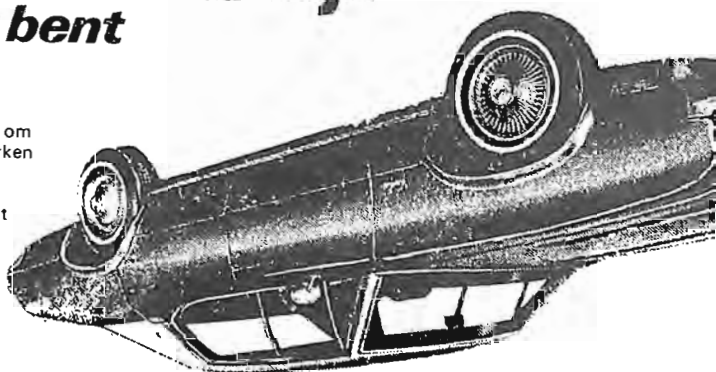

zover is temper je het gas en doe je walnoten, rozijnen, kaneel en zout bij. Laat alles onder een ijverig roeren nog een paar minuten zachtjes doorkoken en haal het dan van het vuur. Rol het deeg uit en steek er rondjes uit van 8 cm doorsnee en $\frac{1}{2}$ cm dik. Leg een beetje van het appelmengsel op de ene helft en vouw de andere helft van het deeg erover heen. Druk de randen stevig aan met de tanden van een vork. Daarna leg je de rondjes op een ingevet bakblik en bak ze in een voorgewarmde oven van 175°C of gascijfer 2, ongeveer 20 minuten tot de korst bruin is. Voor dit recept kun je ook andere fruitsoorten of groenten van het seizoen in plaats van appels gebruiken. Als je het niet laat aanbranden zal het heel lekker zijn.

Rood

Zet die auto aan de dijk en toon wie u bent

Als we het met z'n allen willen is het uit. Want ga maar na: steden moeten plat en bomen moeten om voor onze heilige koe de auto. We merken het zelf. Onze longen zijn onderhand zo geasfalteerd dat er middenbermbeveiliging op aangebracht moet worden. Laten we ons toch niet voor de gek houden met mooie praatjes. Stop met die auto! Voor het te laat is! Met z'n allen kunnen we er wat aan doen:

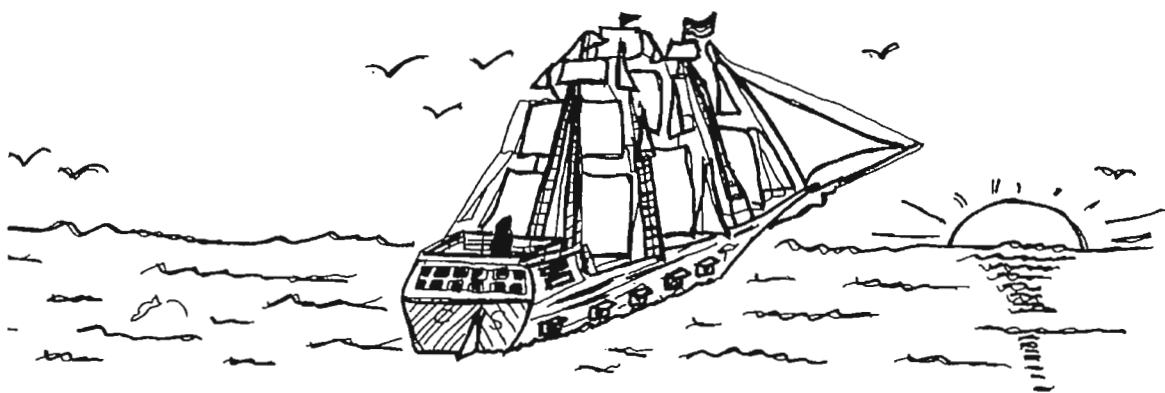
EEN AUTO IS OVERBODIGE LUXE

Stichting Tamelijk Irradie Reclame

STIRE

—20—

Hennie Sol

Deel I Hoe het allemaal begon.

Zo beste lezers, waarschijnlijk kent u me al van mijn memoires, zodat ik me niet meer uitgebreid hoef voor te stellen. Ik kan dan meteen beginnen dit waar gebeurde verhaal in te leiden. Ongeveer 13½ jaar geleden, om precies te zijn op 17 januari 1960, ik weet het nog als ware het gisteren, kwam ik in een kroeg nabij de Amsterdamse haven, 't Gebed' geheten, een oude zeebonk tegen. We raakten wat aan de praat, en de oude, die behoefte gevoelde zijn hart eens uit te storten, vertelde mij zijn levensverhaal. Daaruit bleek dat hij in zijn prille jeugd nog op de roemruchte clipper "Cutty Sark" had gevaren. Daar ik van mening ben dat men deze vergane glorie niet genoeg in de belangstelling kan zetten, besloot ik het levensverhaal van de oude die overigens John Petrejus heet, te publiceren. Maar kom laat ik niet langer zeuren, wij verplaatsen ons, als hadden we de tijd-machine al uitgevonden, naar het eind van de 18de eeuw, en laten John aan het woord.

't Was in het voorjaar van 1892 toen ik noodgedwongen werk moest gaan zoeken in de havenstad Liverpool, omdat mijn vader onlangs overleden was. Al hadden we het in Rochdale nooit rijk gehad, mijn ouders hadden zich tot nu toe kunnen redden, en ik kon zelfs eens in de week naar de school van de meester gaan. De overige dagen hielp ik mijn vader met het maken en repareren van schoenen. Toen echter kwam die epidemie, die grote verandering in mijn leven zou brengen, al besepte ik dat nog niet. Binnen een week had het droevige feit zich voltrokken, en was mijn vader aan de cholera gestorven. Ja, wat toen, goede raad was duur, we zaten zonder broodwinning. Mijn moeder achtte het beter dat ik Rochdale zou verlaten en elders werk zou zoeken, omdat de cholera nog steeds voortwoedde. Omdat ik mijn leven lang al naar zee had gewild besloot ik naar Liverpool te gaan. Ik had ook naar Preston kunnen gaan, dat immers dichterbij lag, maar aangezien Liverpool groter was hoopte ik daar een betere kans op werkgelegenheid te treffen.

Enfin, daar liep ik dan op zoek naar werk op het een of andere schip. Ik had al de hele dag zoetgebracht met solliciteren, zodat ik danig remmelde van de honger en juist van plan was de moed op te geven. Dat moet u mij niet kwalijk nemen want ik was immers pas 14 jaar, en mijn vader was nog geen drie dagen de pijp uit. Het lot bleek mij echter gunstig gezind. Ik hoorde van een vrouw dat het scheepmaatje van een voormalige clipper zojuist zijn nek gebroken had toen hij de ra beklom. Misschien kon ik het bekende spreekwoord "De een zijn dood is de ander zijn brood" hier letterlijk toepassen, dus ik er op af. Weldra vond ik het prachtig getuigde schip, dat overigens "Cutty Sark" heette, en nadat ik al mijn moed weer verzameld had, stapte ik op de loopplank af. Ik had mijn voet er nog niet op, of er verscheen een vent die vroeg of ik bereid was als de bliksem op te lazeren. Toen ben ik even naar de tekstschrijver gestapt om hem te vertellen dat dit geen goed begin was, waarop deze antwoordde dat hij er ook niets aan kon doen omdat dergelijke welkomstgroeten in die tijd normaal waren. Vervolgens ben ik toen maar weer teruggestapt nadat ik in mijn broekzak nog een laatste stukje moed had gevonden. Ik slaagde er nu in tot het eigenlijke schip door te dringen, doch weldra greep iemand die later de bootsman bleek te zijn, mij in mijn kraag. Deze begaf het natuurlijk prompt (niet de bootsman, maar de kraag), doch dat doet niet terzake, want ik werd naar de kapitein, George Moodie genaamd, gebracht. Nou was die Moodie wel een geschikte peer, dus na een korte woordenwisseling werd ik voorlopig aangenomen. Ik sprong bijna een gat in de lucht en schreef meteen een brief aan mijn moeder om haar het goede nieuws te vertellen. Op deze manier begon dus mijn loopbaan op zee.

(Zo, nou moet ik even een slokkie drinken, want mijn tong is van leer.)

Aan de Portugezen

Ga aan de Portugezen zeggen
Dat ze ophouden angst te zaaien in het oerwoud
Ga aan de Portugezen zeggen
Dat ze ermee ophouden

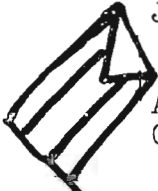

Want er is een nieuw geslacht
Dat het geweer in de aanslag brengt
Want er is een nieuw geslacht
Om het vaderland te verdedigen

We hebben je gezegd om weg te gaan
Gehate Portugezen!
We hebben je gezegd om weg te gaan

Maar je hebt niet willen luisteren
Gehate Portugezen!
Je hebt niet willen luisteren

Alleen het vuur zal je doen vertrekken
Gehate Portugezen!

Alleen het vuur van het geweer
Alleen de vinger aan de trekker
Zal je doen vertrekken

Lied van het bevrijdingsleger
van Guinee- Bissau

Marialem & Manda

14-15-16
september

cht enschede

Zuidelijk Afrika Kongres

tegen de nato-plannen

Het Portugees kolonialisme

Ondanks een groot koloniaal rijk is Portugal zelf een onderontwikkeld land. De afhankelijkheid van Portugal gaat terug tot de vroegste fase van de kapitalistische ontwikkeling. Had Portugal, als eerste grote zee- en handelsmacht, in de 16de en 17de eeuw door plundering van de koloniën grote rijkdommen vergaard, daarna werd het steeds meer door andere machten overvleugeld, vooral door Engeland. De opgehoopte rijkdommen kwamen alleen ten goede aan de heersende feodale klasse en zij werden niet zoals bv. in Engeland gebruikt om daarmee een sterke industriële macht op te bouwen. Sinds deze tijd stagneert Portugal in zijn ontwikkeling en werd het tot een achtergebleven land.

In 1928 vestigden de reactionaire krachten de fascistische dictatuur. Slechts zo konden zij hun heerschappij in stand houden tegen de brede massa's van het volk, waaronder het verzet steeds groter was geworden tegen een regiem dat niet in staat was en er ook geen belang bij had, het land verder te ontwikkelen. Deze heerschappij bestaat nog. Daaraan heeft de dood van de jarenlange heerser Salazar en de machtsovername door Caetano niets veranderd.

Als resultaat van de eeuwenlange economische stagnatie van Portugal en de fascistische dictatuur, is Portugal het meest achtergebleven land van Europa. Meer dan 40% van de bevolking kan niet lezen of schrijven. Een paar grootgrondbezitters bezitten enorme landerijen, terwijl de meeste boeren niet eens land genoeg hebben om in hun eigen levensonderhoud te voorzien. MER heerst grote werkloosheid: onder de nu gestorven diktator, Salazar heeft de industrie zich bijna niet ontwikkeld, omdat hij bang was dat door het ontstaan van een grote arbeidersklasse het verzet tegen zijn regiem zou groeien. Het Portugese regiem weest deze wantoestanden in eigen land goed te combineren met de uitbuiting in de koloniën: het propageert de emigratie daarheen om zo de Portugese werkloosheid te verminderen en het aandeel van de blanken in de totale bevolking van de Afrikaanse koloniën te vergroten. Omdat Portugal zelf zo achterlijk is, wordt zij gedwongen de hulp van de grotere imperialistische mogendheden in te roepen.

En dezen geven die hulp maar wat graag, niet zozeer uit vriendschap voor Portugal, als wel om hun eigen belangen in deze koloniën vast te leggen: de imperialisten hebben de grondstoffen en de goedkope arbeidskrachten in Afrika hard nodig. De Portugese koloniale politiek ~~xxx~~ stond jarenlang het binnendringen van het buitenlandse kapitaal in de weg, maar nu ~~x~~ is het Portugese kolonialisme het middel geworden, waarmee het Amerikaans imperialisme en dat van de E.E.G. hun macht kunnen uitbreiden. En Portugal kan en zal zich niet verzetten, omdat met de steun in de koloniën ook de steun aan de binnenlandse politiek zal weg vallen. Dan zal het verzet van het Portugese volk het fascistische regime verslaan, iets wat ze natuurlijk tot elke prijs voorkomen wil.

DE NATIONALE BEVRIJDINGSBEWEGINGEN!

De bevolkingsbeweging voor bevrijding van Angola, de MPLA, de PAIGC in Guinée-Bissao en het bevrijdingsfront van Mozambique, waarin alle democraten, liberalen, socialisten, kommunisten, alle anti-imperialisten verenigd zijn, strijden tegen de koloniale onderdrukking van Portugal en daarnaast tegen haar imperialistische 'bondgenoten'. Ze doen dit gewapend. Want, zoals Almícar Gábral, de door de CIA vermoorde leider van de PAIGC, zei: "Tegenover het kolonialisme en imperialisme is er

geen discussie over mogelijk of men de gewapende strijd voert of niet; de strijd is altijd gewapend omdat de kolonialisten en imperialisten allang besloten hebben de wapens tegen ons op te nemen." En het volk zal overwinnen (onlangs is de onafhankelijkheid van Guinée-Bissao uitgeroepen), want zij strijden een rechtvaardige strijd tegen de agressieoorlog van de imperialisten. Aan de ene kant staat het Portugese leger, waarin soldaten 4 jaar lang worden gedwongen te vechten voor een macht, die hen zelf uitbuit. Aan de andere kant staat het volksbevrijdingsleger, dat door politiek overtuigingswerk vrijwilligers in het leger opneemt, die voor hun eigen vrijheid vechten. Een leger, dat bovendien altijd op de hulp van de bevolking kan rekenen. De soldaten bewerken met de boeren het land, ze bouwen scholen en ziekenhuizen. De bevolking leert lezen en schrijven. Het volk leert ook zichzelf te beschermen, leert de oorzaak van het Portugese kolonialisme, nl. het kapitalisme.

Maria Branda

FILMRUBRIEK

Voor onze filmrubriek, die vermoedelijk voortaan een vaste plaats zal innemen in dit blad is de keus gevallen op de film Jimi Hendrix, die een paar weken geleden in Kriterion in premiere is gegaan. Toen we in Kriterion aankwamen viel het nogal op dat er bijzonder weinig mensen waren, wat al gauw verklaard werd door de film, die zeker geen absolute topper is. Het is natuurlijk nogal moeilijk een echt goeie film te maken over één popartiest.

De film bestaat voor de helft uit interviews met bekende popsterren als Pete Townshend van the Who en Mick Jagger van de Rolling Stones, en ook interviews met Jimi Hendrix zelf, zijn vader, enkele vrienden en vriendinnen. Ook Little Richard wordt geïnterviewd. L.R. blijkt een zonderling, in blauwe gewaden gestoken persoon te zijn, hij is goed voor gegrinnik in de zaal. De een wist nog beter te vertellen hoe verbluft hij had gestaan toen hij Jimi voor de eerste keer had horen spelen dan de ander en hoe vreselijk hij het had gevonden toen zo'n belangrijke concurrent was heengegaan. Dat lag er wel wat te dik bovenop. Over de dood van Jimi, het hoe en waarom werd gelukkig niet al te veel gezeurd. Jimi blijkt, vooral bij de interviews met zijn vrienden en vriendinnen, een ietwat verlegen en bijzonder eigenzinnig persoon te zijn geweest, die zich overigens slechts om de muziek bekommerde, de rest kon hem niet zoveel schelen: Contracten tekende hij zonder ze te lezen. De andere helft, de optredens van Jimi, op o.a. het Monterey festival en Woodstock, was enorm goed. Zijn act op het podium is werkelijk geweldig. Het aan Hendrixfans natuurlijk bekende offerritueel met zijn gitaar, het met zijn tanden spelen en vele andere kunsten, werden getoond. Ook waren er nog enkele oude zwart-wit beelden van Jimi in zijn eerste groepen.

Voor de interviews hoef je zeker niet naar de film te gaan maar de muziek is dat zeker wel waard. Het is een leuke film voor verwoede Hendrixfans. Indien ze iets over zijn karakter te weten willen komen of hem nog eens willen zien spelen, maar toch geen film om over naar huis te schrijven.

J. J. Jansz

SCHEPPING

Ontwaken

onrust

gloeiende bergen

gloed

gloeiend

rookspiralen vloeien

vloeien af

de koude lucht wordt minder koud

warm

gloeiend heet

de gloed wordt heter

massa zoekt energie

zoekt manifestatie

zoekt een uitweg

grond trilt

op grondvesten

de aders

der aarde

zwellen aan

zwellen

ENERGIE!!!

STROOM TOE!!!

en de energie

stroomt toe

MASSA!!!

STROOM TOE!!!

en de massa

stroomt toe

HITTE!!! STROOM TOE!!!

en de hitte
stroomt toe

KRACHT!!! ADEM IN!!!

en de kracht
ademt diep en krachtig
in.

sekonden verstrijken

de kracht
ademt in

minuten verglijden

de kracht
ademt in

de spanning ontspant reeds

het mes is al niet meer
te snijden

de kracht
ademt in

het beeld zwelt aan

zwelt
de kracht is

VERVULD ! ! ! ! !

- een eeuwigheid van drie sekonden -
- sluit het licht de ogen -
- zwijgt in eerbied het tumult -

(zwijgt)
(in eerbied)

(het)

(tumult)

kees 5-4

(ademstoot)

Spanning barst uiteen in flarden
opgekropte scheppingskracht
Massa knettert uit verstarde
vormen tot een al-onmacht

gloeiend stijgen hete wolken
naar het diep-zwarte heelal
massa dooft,
van vuur berooft,
door de nieuwe ademval

Rood en grijs is nu de hemel
en de lucht is niet te doven
Zwart op zwart is nog de massa

en gerommel komt van boven

En de eerste, lange regen
brengt verkoeling, en de weldaad
van de bovenaardse zegen
Massa voelt het koel beleven
van een droogte die vergaat

En na zóveel-miljoen jaren
trekt de duisternis zich weg
door een spleet tussen twee wolken
boort het Grote Licht zijn weg

En de eerste zon gaat onder
in de eerste aardse pracht
langzaam zwijgt het hels gedonder
en het levenslicht lacht zacht:

door de schoonheid slechts vervuld,
ademloos verwonderd,
zwijgt in eerbied het tumult.

Een belangrijke overwinning voor de emancipatie van de vrouw betekende het verkrijgen van het kiesrecht.

Het kiesrecht, waarmee ze in staat gesteld werd mee te doen aan parlamentsverkiezingen, werd vrijwel overal kort na de Eerste Wereldoorlog verkregen.

Voor de 1e W.O. hadden de vrouwen van de Amerikaanse staat Wyoming het kiesrecht verkregen (1890), als gevolg van het gelijk opgaan van hun strijd en de strijd voor gelijkrechtigheid van Wyoming. Zij bleven het kiesrecht na erkenning van de staat behouden.

In Nieuw-Zeeland gaf de regering van Socialisten en Liberalen de vrouwen in 1893 kiesrecht.

In 1901/1902 verkregen de vrouwen van Zuid- en West-Australië de machtiging om mee te doen aan de federale verkiezingen.

Toen de vrouwen in Engeland, evenals vele mannen die het kiesrecht nog niet hadden, stemrecht verkregen, vormde dat voor veel figuren de aanleiding om maar te doen alsof dit uitsluitend een gevolg was van de gebeurtenissen gedurende de oorlog.

Het is wel duidelijk dat dit een overdreven uitdrukking is. Juist de laatste jaren voor de oorlog waren de vrouwen uiterst radicaal geweest en de strijd van de suffragettes (het zowel Engelse als Franse woord suffrage betekent kiesrecht) zou zeker weer opgebloeid zijn, als er geen vrouwenkiesrecht zou zijn verleend.

Toch valt de invloed van de oorlog niet te ontkennen. Doordat de vrouw zich in de oorlog noodzakelijkerwijs een grotere zelfstandigheid had eigen gemaakt, was het verkrijgen van het stemrecht nog slechts een logies gevolg én een benadrukking van haar zelfstandigheid.

Dat de vrouw zich in het verleden in een tijd van oorlog een grotere, zij het niet grote, zelfstandigheid toeëigende, wordt bijv. al geïllustreerd door een vrouw als Florence Nightingale. Zij maakte zich gedurende de Krimoorlog verdienstelijk als verpleegster. Dit op zichzelf is natuurlijk een wel aanzienlijk feit, maar het feit dat zij zich losmaakte van de opvatting dat de vrouw thuishoort, is natuurlijk voor de emancipatie van groter belang.

In de 1e W.O. gingen veel vrouwen beroepen uitoefenen die anders door de mannen uitgeoefend werden. Dit was een noodzaak doordat de mannen in dienst moesten. Er trad een teruggang in huishoudelijke beroepen op, vooral omdat men geen geld had om luxe personeel, zoals dienstmeisjes, te betalen.

Veel vrouwen gingen zich toeleggen op beroepen in de indus-

trie, op kantoor en op beroepen zoals tramconductrice.

Dat de vrouw allerlei oorlogstaken ging verrichten, betekende dat ook zij er toe in staat was - evenals de man - zich te onderhouden. Na de oorlog bleven vele vrouwen werken, omdat ze de verkregen onafhankelijke economische positie, en de daaruit voortvloeiende minder afhankelijke maatschappelijke positie, wilden behouden.

In 1907 verkregen de Finse vrouwen het kiesrecht, in 1915 de Deense vrouwen, in 1917 de Nederlandse en Russische vrouwen en in Canada verkregen enkele groepen vrouwen ook het stemrecht. Ondanks dat de Engelse strijd een voorbeeld had gevormd voor de rest van Europa, kregen de vrouwen daar pas in 1918 stemrecht. Dat dit in Engeland zo relatief laat kwam, is een gevolg geweest van de daar aanvankelijk vertragende werking van de oorlog.

Na de oorlog bleek dat militaire nederlagen een stimulerende werking hadden gehad op het verkrijgen van het vrouwenkiesrecht. Bijv. in Rusland, waar de vrouwen het kiesrecht kregen toen het land wankelde onder aanvallen van Duitsland en Hongarije-Oostenrijk.

In Frankrijk en Italië duurde het het langst. In Frankrijk, doordat men bleef vasthouden aan de bijbel die op enkele plaatsen zegt, dat de vrouw gehoorzaam en de mindere moet zijn van de man. In Italië doordat de fascistiese leiders nog geloofden in de 3 K's (kerk, kinderen, keuken) voor hun vrouwen.

De V.S. trachtte het vrouwenkiesrecht zolang mogelijk uit te stellen, maar doordat ook daar de vrouwen oorlogstaken gingen verrichten, zagen de tegenstanders waarschijnlijk in dat vrouwen mannen zeer goed kunnen vervangen en werd de zaak van het vrouwenkiesrecht vooruit geholpen. De Amerikaanse Vrouwenpartij heeft op dat moment door haar militante optreden, in navolging van de Engelse Suffragettes, zeker nadelig gewerkt. In 1919 werd in de Senaat echter de 2/3 meerderheid gehaald en was het vrouwenkiesrecht in 1920 een feit.

In de volgende 20 jaren kregen veel Zuidamerikaanse landen stemrecht. Dit naar het voorbeeld van Amerika, althans in de "redelijk" welvarende landen, in de minder welvarende landen, over de gehele wereld, verliep de ontwikkeling echter veel slechter doordat de Kerk daar vaak veel invloed had of doordat men vast wilde blijven houden aan traditionele systemen zoals bijv. het haremsysteem in veel Mohammedaanse landen.

Tegen het einde van de dertiger jaren hadden vrijwel alle vrouwen ter wereld kiesrecht. Zwitserland is het laatste land dat haar vrouwen het kiesrecht gaf; daarvoor (1972) hadden de vrouwen slechts in enkele kantons kiesrecht.

Het vrouwenkiesrecht is eigenlijk niets meer geweest dan een bekroning op de strijd en is in feite dus veel te laat gekomen.

Nadat de vrouwen hun stemrecht hadden gekregen, hebben zij zich, op enkelen na, daarbij neergelegd, en de strijd is nooit verder doorgezet. Daarmee bedoel ik dat de strijd van de 19e eeuwse vrouwen om economiese en maatschappelijke gelijkstelling en het recht om bepaalde beroepen uit te mogen oefenen niet verder is doorgevoerd, terwijl dit alles nog steeds niet bereikt is. Veel vrouwen hebben zich in een positie geschikt, die vaak nog niet eens de minste gelijkheid suggereert.

Daardoor ontstaat het idee, en niet alleen bij mij, dat de vrouw ondergeschikt wil zijn.

Gelukkig zijn er nog wel vrouwen die zich inzetten voor de emancipatie, hetzij door zich op een belangrijke positie te "dringen" (Ghandi, Golda Meir) of zich in actiegroepen te verenigen (Dolle Mina's, Man-Vrouw-Maatschappij) of door gewoon krities t.o.v. discriminatie te staan in hun handelingen.

Boekenrubriek

Als eerste boek uit onze boekenrubriek, waarvan het de bedoeling is dat deze rubriek voortaan elke keer geplaatst wordt, zullen we de Duivelsprins van Jack Vance behandelen (Meulenhoff S.F. 60). Dit is een deel uit een cyclus van 5 boeken, die ook los van elkaar te lezen zijn. Deze cyclus behandelt de wraak van Kirth Gersen op de 5 Duivelsprinsen, geheten Attel Malagate de Sterrekening, Kokor Hekkus de Moordmachine, Viole Falushe, Howard Alan Treesong, Lens Larque, die in zijn jeugd een roofoverval op Fraaibergen hebben uitgevoerd, de woonplaats van Gersen, waarbij bijna de gehele bevolking werd uitgemoord. Gersen en zijn grootvader overleefden de overval waarna Gersen werd opgeleid door zijn grootvader om wraak te nemen. In de vorige 2 boeken heeft hij reeds 2 Duivelsprinsen vermoord en maakt jacht op de derde, Viole Falushe, waarbij hij na veel omzwervingen met behulp van een verlopen, verkwistende dichter Navarth uit Ambeules van de Aardenslotte weet door te dringen in zijn "Paleis van de Liefde" op Sogdian, een planeet in het stelsel van de zon Miel en hem weet uit te schakelen.

Zijn stijl is niet bepaald opvallend maar wat er wel bovenuit springt zijn zijn goede persoonsbeschrijvingen en zijn cynisme. Een mooi voorbeeld van zijn persoonsbeschrijvingen is:

"De deur werd wild opengegooid; een slaperig kijkende, ongeschorren man gluurde naar buiten, zijn leeftijd viel niet aan hem op te maken; hij was mager, had dunne heupen, een kromme snavel van een neus, slordig haar zonder bepaalde kleur, normale ogen die er nochtans uitzagen alsof hij twee kanten tegelijk opkeek. Zijn gedrag was woest en kribbig. "Is er geen privacy meer in de wereld? Van de boot af, direkt. Telkens als ik een moment wil gaan rusten komt een of andere schaapachtig blikkende functionaris, een of andere ontijdige scharrelaar in traktaten mij met ruw geweld uit mijn bed bonzen. Wil je niet vertrekken? Heb ik me niet duidelijk gemaakt? Ik waarschuw je, ik heb nog een paar troeven in mijn mouw...

Gersen probeerde te spreken, doch vergeefs. Toen Navarth naar binnen tastte trok hij zich schielijk terug op de kade. "Een ogenblik van uw tijd!" riep hij. "Ik ben geen functionaris, en evenmin een handelaar. Ik heet Henry Lucas en ik wil -"

Navarth schudde zijn benige vuist. "Nu niet, morgen niet, in het gehele blikveld van de toekomst niet, noch te eniger tijd daarna wens ik kennis met u te maken. Scheert u weg! U heeft het gezicht van iemand die slechte tijdingen komt brengen; een knarsende

zwarte-tanden grijs. Dit is mij glashelder: u bent veeg! Ik wil niets met u. Ga weg."

Gersen af. Het meisje zat als tevoren. Gersen keek achter zich naar de woonboot. Verwonderd vroeg hij: "Is hij altijd zo?" "Hij is Navarth", zei het meisje, alsof dat alles was wat gezegd hoefde te worden.

Een mooi voorbeeld van zijn cynisme is zijn beschrijving van de planeet Sarkovy, waar het grootste deel van de bevolking bestaat uit gifmengers, die zich tot doel stellen steeds weer nieuwe giften te bereiden, die verschrikkelijke, vaak dodelijke ziekten voortbrengen.

Dit is een boek dat de echte S.F. liefhebber zeker niet mag versmaden. Een waarlijk kostelijk boek! Het is in de Pius X-bibliotheek te krijgen.

*een stad,
een betere wereld?*

je loopt op straat en ziet mensen om je heen, een man, een vrouw, een kind. je ziet bomen, verschraald en uit hun krachten gegroeid, een hond en een vuilnisbak. auto's, fietsen, brommers stank en lawaai. een vliegtuig komt over, de lucht is grijs, is er niet.

een stad.

een stad waar je woont, en je je hond uitlaat en je poes te eten geeft. waar wat plantjes in een bloempot op de vensterbank de frisse lucht moeten geven. waar je moet leven. maar waar je niet kunt leven. of toch wel?

bekijk 't eens anders. lach eens tegen iedereen. zie je die man daar? hij is tevreden met z'n pijp en z'n krant. als hij opkijkt lacht hij tegen je, en je lacht terug. en die vrouw met haar dochttertje. tevreden aan't winkelen. de hond van je buurman is lief, hij heeft het nog zo slecht niet want achter het huis heeft hij een heel veld om op rond te rennen. zing een lied, kijk uit je ogen en je ziet dat de zon schijnt: wves blij.

"waarom lach je tegen me?"

"ach ik hou van iedereen: als je dat doet zul je niet zo teleurgesteld of ontmoedigd zijn. waarom zou ik je niet toelachen, als ik weet dat je er gelukkig van wordt?"

een glimlach een hand een kus, het is veel, zoveel,
en veel meer dan woorden alleen.
een bloem en een blaadje, ze kunnen je blij en ge-
lukkig maken.
maar die ouwe kerel dan, die door niemand uit z'n
eenzaamheid geholpen wordt.
en de arbeider die geen geld heeft voor een groter
huis, de intellektueel die geen kontakt vindt, de
direkteur, en Vonhoff met drie auto's.
waarom zijn we allemaal gek?! waarom doe ik zo gek,
ben ik gek?! ik zie niets meer, niets dan ellende,
eenzaam en alleen. geef mij ook wat! ik kan er toch
ook bij horen... je zegt niets..niets,,niets.. ..?
hou je niet van mij.. ben ik soms te min voor je?
niet goed genoeg?!

een stad. mensen in elkaar, met elkaar, langs
elkaar, naast elkaar.
een hond, een poes, een auto een boom een huis. al-
les en allemaal in die ene stad. allemaal stad. jij
bent stad en ik en hij en jullie stad maar nie-
mand ziet je.
niemand hoort je, praat met je, lacht of zingt, nie-
mand.
want je bent alleen. zo alleen als alleen een mens
alleen kan zijn.
daarom ben je geen mens, maar een machine.
zoals die auto, die we zelf gemaakt hebben en
die onze ondergang is. zoals die vaatafwasmachine
die je van je man voor moederdag kunt krijgen
en die alles voor je doet.
behalve praten. denken. voelen.
dat kunnen alleen mensen en dieren,
zijn wij soms geen mensen? 7
ik haat je machien.
ik hou van je mens.

OPVOEDING IN DE USSR

Om de opvoeding in de USSR eens duidelijk te illus-
treren hebben we hiernaast een Russisch gedicht ver-
taald. Het gedicht en de tekening zijn overgenomen
uit een recente uitgave van een populair Russisch
jeugdblad, "Kolobok"

Быть честным ячень важно.
Быть скромным тоже важно.
Быть сильным и отважным,
Конечно, тоже важно.

Идёт военная игра.
Ревёт отчаянно сестра.
Игра идёт, а брат сестру
Никак не хочет брать в игру.
«Не приставай-кричит, —
ко мне!

Так не бывает на войне,
Чтобы в атаку шёл герой
За ручку с маленькой
сестрой!»

Сначала всхлипнула сестра
потом воскликнула она:
«Я не желаю быть сестрой
обыкновенной!

Я быть желаю медсестрой,
притом военной!

Ну что, берёшь меня в игру?»
и брат сказал «Тогда беру»

vertaling:

eerlijkheid is zeer belangrijk
bescheidenheid is dat ook
maar kracht en moed
zijn ook belangrijk.

het oorlogsspel is aan de gang
zus gaat wanhopig te keer
t spel gaat door, broer wil
persé niet dat zus meedoet.

"bemoei je met je eige zaken" schreeuwt hij

"in een echte oorlog valt de held

ook niet met zijn kleine zusje aan de hand aan"

Alhoewel ze eerst verdrietig is

is zus weer opgewekt

"ik ben geen gewoon zusje,

ik wil een front-verpleegster zijn

wil je dan wel met me spelen?"

dan geeft broer toe: "in dat geval mag je meedoen."